

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 33ος • ΤΕΥΧΟΣ 152 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΟΛΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ

Κάθε χρόνος που περνάει τα προβλήματα του χωριού μας γίνονται όλο και περισσότερο πιεστικά. Με μεγάλες προσπάθειες του Τοπικού μας Συμβουλίου γίνονται μερικά έργα, (αντικατάσταση φθαρμένων λαμπτήρων φωτισμού, μπαλώματα καταστραμμένων δρόμων) κ.λπ., τα οποία όμως δεν αλλάζουν τη γενική κατάσταση που είναι προβληματική.

Στο θέμα μας σήμερα θα αναφερθούμε στα προβλήματα του απαρχαιωμένου δικτύου ύδρευσης. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι αγνοούμε τα υπόλοιπα, (πλακόστρωση πλατείας κ.λπ.) η διευθέτηση των οποίων έπρεπε να είχε γίνει πριν από πολλά χρόνια.

Το να υπάρχουν προβλήματα ύδρευσης σε έναν άνυδρο τόπο είναι κατανοητό. Το να μην μπορούν οι δημοτικοί μας άρχοντες να διαχειριστούν και να νοικοκυρέψουν την ύδρευση της Κουκουβίστας όπου πνίγεται στο νερό, είναι ακατανόητο.

Θα αναφερθούμε σ' αυτό που συνέβη το φετεινό καλοκαίρι, όπου με την ευκαιρία της πλακόστρωσης του δρόμου Κακοτράχη - Πλατεία,

Ο δρόμος της Αγοράς

φωτογραφία: Μαριάννα Μαλεβίτση

ο δήμαρχός μας αποφάσισε να αντικαταστήσει και τον αγωγό ύδρευσης. Ασφαλώς, για να εγκριθεί η δημοπράτηση του έργου, θα έπρεπε να είχε γίνει η σχετική μελέτη, καθώς και το αντίστοιχο σχέδιο.

Δεν γνωρίζουμε εάν η μελέτη αυτή δόθηκε για εφαρμογή

στον ανάδοχο εργολάβο ή αυτός την αγνόησε. Οι κακοτεχνίες όμως του δαπανηρού έργου φάνηκαν όταν αυτό τέθηκε σε λειτουργία.

Η πίεση του νερού ήταν τόσο χαμηλή που δεν ανέβαινε ούτε στον δεύτερο όροφο των σπιτιών και το βασικότερο για τα σπίτια των Δημ. Κυρίτση, Αλεξ. Σίμου, Α. Καρανάσιου, Γ. Πριόβολου κ.λπ., δεν είχε γίνει πρόβλεψη σύνδεσης με το δίκτυο.

Και όλα αυτά συνέβησαν τον μήνα Αύγουστο, δηλαδή την περίοδο που στο χωριό συγκεντρώνονται περισσότερα από 600-700 άτομα... και, όλοι είπαμε το νερό, νεράκι.

Η αγανάκτηση όλων μας ανάγκασε την πρόεδρο του Συνδέσμου μας, ύστερα από αιτήσεις χωριανών που τα σπίτια τους δεν υδρεύονταν, να καλέσει Γενική Συνέλευση. Σ' αυτήν παραβρέθηκαν όλοι οι κάτοικοι του χωριού, καταρτί-

στηκε πρακτικό και επιτροπή το παρέδωσε στο Δήμαρχο τον οποίο ενημέρωσε και προφορικά.

Το γεγονός αυτό ανάγκασε τους τεχνικούς τόσο του Δήμου όσο και της Νομαρχίας, να έρθουν στο χωριό και να επιδοθούν στην έρευνα της κακοτεχνίας, που εμπόδιζε την κυκλοφορία του νερού. Διαπιστώθηκε ότι οι κακοτεχνίες ήταν πολλές. Αλλού δεν είχε γίνει σωστά η σύνδεση με τη Δεξαμενή, σε άλλο σημείο δεν είχε γίνει

σωστά η διοχέτευση του νερού σε διαφόρους αγωγούς κ.λπ.

Όλα αυτά μπαλώθηκαν προσωρινά. **Και τον ερχόμενο καλοκαίρι θα ιδούμε αν θα αντέξουν στην πίεση του νερού.**

Έλεος κ. Δήμαρχε!

Εάν δεν λυθεί το πρόβλημα της ύδρευσης του χωριού θα μας έχεις πάντα απέναντι...

Πρακτικό Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «ΗΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Σήμερα στις 10 Αυγούστου 2009, ημέρα Δευτέρα και ώρα 8:00 μ.μ., μετά από πρόταση του προεδρείου του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, εκλέχτηκαν πρόεδρος της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης ο κ. Ταξιάρχης Κυριαζής και γραμματέας ο κ. Γεώργιος Κόλλιας. Η έκτακτη Γενική Συνέλευση έλαβε χώρα στην πλατεία του Δημοτικού Διαμερίσματος Καλοσκοπής και παρευρέθηκαν το σύνολο των κατοίκων του χωριού. Τα θέματα της Γενικής Συνέλευσης ήταν :

- 1) Το αίτημα των συγχωριανών μας κ.κ. Δημητρίου Κυρίτση του Παναγιώτη, Αλέξανδρου Σίμου, Α. Καρανάσιου, Γεωργίου Πριόβολου και Αθανασίου Κυριαζή, σχετικά με τα προβλήματα ύδρευσης που προέκυψαν μετά την κατασκευή του πεζόδρομου από Κακοτράχη μέχρι την πλατεία του χωριού και
- 2) Οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας με αριθμό 3958/2008 και 3959/2008, που εκδόθηκαν μετά από προσφυγή του Συνδέσμου καθώς και των κ.κ. Κωνσταντίνου Τούμπα και Λεωνίδα Κουφού κατοίκων του χωριού.

Μετά από εκτενή διάλογο και ανταλλαγή απόψεων αποφασίστηκαν τα παρακάτω :

- 1) Σε συνδυασμό με τα αιτούμενα από τον κ. Πάρεδρο του Δημοτικού Διαμερίσματος, να ζητηθεί άμεσα η μελέτη κατασκευής του συνολικού έργου του πεζόδρομου από Κακοτράχη μέχρι την πλατεία του χωριού και ειδικότερα η μελέτη αντικατάστασης του δικτύου ύδρευσης στην εν λόγω περιοχή, καθώς και η μελέτη αντιπλημμυρικής προστασίας για το ίδιο έργο.
- 2) Απαίτηση αντιγράφου της απόφασης έγκρισης του Δημοτικού Συμβουλίου ή της Δημαρχιακής Επιτροπής του Δήμου Γραβιάς, για τη μελέτη και κατασκευή του πεζόδρομου από Κακοτράχη μέχρι την πλατεία του χωριού και των μελετών αντικατάστασης του δικτύου ύδρευσης και αντιπλημμυρικής προστασίας στην εν λόγω περιοχή.
- 3) Να ζητηθεί άμεσα συνάντηση με τον κ. Δήμαρχο Γραβιάς, ώστε να τεθούν σ' αυτόν τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τα γενικότερα θέματα ύδρευσης και άρδευσης του χωριού μας και τα οποία απορρέουν και από την εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας.
- 4) Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συνάντηση με τον κ. Δήμαρχο Γραβιάς, λόγω άρνησής του να μας δεχτεί, εξουσιοδοτούνται το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μαζί με την επιτροπή που εκλέχτηκε από την Γενική Συνέλευση, να προβούν σε όλες τις νόμιμες ενέργειες που αφορούν τα παραπάνω θέματα.
- 5) Εκλέχτηκε η παρακάτω τριμελής επιτροπή που σε συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου θα εργαστεί για την υλοποίηση των παραπάνω αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης :
 - Αρίστος Βασιλειάδης
 - Καίτη Δανιήλ - Πολυχρονιάδη
 - Νικηφόρος Ζούγρος

Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης
Ταξιάρχης Κυριαζής

Ο Γραμματέας της Γενικής Συνέλευσης
Γεώργιος Κόλλιας

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Κάθε χωριό έχει τουλάχιστον ένα πανηγύρι. Τα δικά μας πανηγύρια ήταν και είναι της Αγίας Τριάδας (Αγίου Πνεύματος) που το έχουμε συνδέσει και με την επιμνημόσυνη δέηση των 32 αδικοχαμένων παλληκαριών του Καλλία και της Αγίας Παρασκευής. Τα δύο αυτά πανηγύρια δεν τα ανακαλύψαμε ξαφνικά, έχουν επιβιώσει πολλούς αιώνες στη ζωή του χωριού μας, τα διατηρούμε γιατί είναι δεμένα με τη ζωή μας και δεν τα φτιάξαμε για τουριστικούς σκοπούς αλλά από την αγάπη που νοιώθουμε για τον τόπο μας.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Η πρόσφατη αγιογράφηση του ιστορικού ναού της Αγίας Παρασκευής φέτος τράβηξε το ενδιαφέρον φίλων και πιστών να βρεθούν το πρωί της 26ης Ιουλίου στον ιερό χώρο της πανάρχαιας εκκλησίας για να θαυμάσουν τη ζωγραφική διακόσμηση του αγιογράφου Σπύρου Λουκίτσα και να παρακολουθήσουν τη θεία λειτουργία από τον ιερέα παπα Κώστα και τους ψάλτες Κ. Αυγερινό και Τριαντάφυλλο Τσολάνα, καθώς και τον εξοπλισμό της εκκλησίας με ένα ωραίο έπιπλο (παγκάρι) που τοποθετήθηκε αριστερά της εισόδου είναι προσφορά κι αυτό του πρώην προέδρου μας **Πάκη Γιαννόπουλου**. Γευθήκαμε μάλιστα και το μερίδιο μας από τις αρτοκλασίες που τέλεσαν, όπως κάθε χρόνο αυτή την ημέρα, οι οικογένειες του Βασίλη και Βούλας Γρηγοροπούλου και του Σωτήρη και Μαρίας Παντελάκη.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας η πανηγυρική ατμόσφαιρα μεταφέρθηκε στην ταβέρνα του Παντελάκη όπου με πλήρη ορχήστρα και με κυρίαρχο όργανο το κλαρίνο και έξοχο τραγουδιστή χορευτικών τραγουδιών, μας βρήκε το ξημέρωμα χορεύοντας. Μπροστάρηδες στο χορό ο δάσκαλος Νικηφόρος Ζούγρος, ο Δημήτρης Χαμηλός, η Βούλα Γρηγοροπούλου, Κωστ. Αυγερινός καθώς και πολλοί άλλοι.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2009

Πάντα οι Σύλλογοι του χωριού σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο και τη βοήθεια των μελών οργανώνουν καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Χώρος των εκδηλώσεων επιλέγεται η κεντρική μας

πλατεία την οποία εξοπλίζουν με άνετα καθίσματα και πλούσιο φωτισμό..

Έτσι φέτος στις 9/8 απολαύσαμε παράσταση με ήρωα τον Καραγκιόζη και καραγκιοζοπαίχτη το Λαμιώτη Μιχάλη Χατζάκη.

12/8 : Στο πλαίσιο του εορτασμού των 100 χρόνων από τη γέννηση του ποιητή **Γιάννη Ρίτσου** η χωριανή μας καθηγήτρια Κρυσταλία Τσιρώνη φρόντισε και το ΕΚΕΒΙ μας διέθεσε την κινητή έκθεση αφιέρωμα στον ποιητή, ενώ παράλληλα η Κρυσταλία μας παρουσίασε τη ζωή και το έργο του ποιητή σε μία σύντομη ομιλία στο Πολιτιστικό Κέντρο.

13/8 : Αιμοδοσία

Η αιμοδοσία έγινε από συνεργείο του Νοσοκομείου Άμφισσας που έγινε στο κοινοτικό κατάστημα, αλλά δυστυχώς η προσέλευση αιμοδοτών ήταν περιορισμένη γεγονός που δε μας τιμά.

Στη φωτογραφία διακρίνεται η πρόεδρος του Δ.Σ. κα Βούλα Γρηγοροπούλου, δίνοντας το παρόν στην προσφορά αίματος.

13/8 : Αγώνας μπάσκετ, η ομάδα μας νίκησε την ομάδα της Ντρέμισσας

14/8 : Ξεφάντωμα στη Ρούγα. Όπως είναι γνωστό την παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, γίνεται στον ιερό ναό της Παναγίας Μέγας Εσπερινός, με περιφορά της εικόνας και αρτοκλασία (φέτος έγινε στη μνήμη του Ηρακλή Ραπτόπουλου από τους οικείους του). Στη συνέχεια της βραδιάς έχει καθιερωθεί εδώ και δεκαετίες να γιορτάζει πανηγυρικά ο Σύλλογος Καλοσκοπιτών Λαμίας. Έτσι φέτος έγινε ένα γνήσιο παραδοσιακό γλέντι, που όσοι παραβρέθηκαν ομολογούν ότι ήταν πολύ επιτυχημένο. Με τη μουσική του Ψω-

μακέλλη και την προσφορά των λουκουμιών άρχισε ένας τρικούβερτος χορός που ενώ φάνηκε να παρουσιάζει κάμψη, γύρω στις 12 συνέβη το αναπάντεχο. Ο Γιώργος Γ. Λευκαδίτης, γιος του ιερέα και εγγονός του Μερακλή, ο λαουτιέρης Γιάννης Κολλύρης και ο καλλίφωνος τραγουδιστής δημοτικών τραγουδιών, δάσκαλος Νικηφόρος Ζούγρος, κατέλαβαν τη γωνιά του προαυλίου της Παναγίας και άρχισαν χορευτικά δημοτικά τραγούδια. Και τότε ήταν που πετάχτηκαν οι μερακλήδες του χορού. Με πρώτη απ' όλους την 90χρονη γιαγιά **Παρασκευή** μπήκαν οι γυναίκες στο γλέντι, βασταζόμενες από άντρες και κάτω από τον έναστρο ουρανό (φεγγάρι δεν είχαμε) ξεχάστηκαν όλες οι μέριμνες και φροντίδες. Αυτοί οι παραδοσιακοί χοροί δε γίνονται για επίδειξη, αλλά για την αγαλλίαση της ψυχής.

14/8 : Για τη διασκέδαση της νεολαίας μας και το διαγωνισμό του ανωμάλου δρόμου θα διαβάσετε λεπτομέρειες στην εφημερίδα Αθλητής.

15/8 : Δοξολογία στον ιερό ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (και αυτής της εκκλησίας έχει αρχίσει η αγιογράφηση με πρωτοβουλία και δαπάνες του πρώην προέδρου μας Πάκη Γιαννόπουλου και αγιογράφο τον Μάριο Πολυχρονιάδη). Ήταν ημέρα χαράς για όλους μας γιατί στο προαύλιο της ιστορικής εκκλησίας προσκυνήσαμε την εικόνα της που γύρω της συσπειρώνει την κοινότητα του χωριού μας.

15/8 : Το βράδυ της Παναγίας το γλέντι μεταφέρθηκε στην κεντρική πλατεία. Ήταν μια ευκαιρία ανταμώματος όλων μας όπου μετά την κατανάλωση ποτών οι μερακλήδες έστησαν τρικούβερτο χορό που βάσταξε ως αργά τα μεσάνυχτα με μουσική βέβαια του Ψωμακέλλη.

17/8 : Τουρνουά Τάβλι Τα τελευταία τρία χρόνια ο Σύνδεσμος μας καθιέρωσε τη διοργάνωση τουρνουά τάβλι. Το αγώνισμα παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και πολλοί προποούνται για να συμμετάσχουν σε αυτό. Φέτος στην τελική ευθεία ήταν ο Γ. Φέξης και ο Λουκάς Ν. Πριόβολος (εγγονός του αλησμόνητου προέδρου της κοινότητας που εκτέλεσαν οι Γερμανοί στις 14.12.1943).

Σε μια ύστατη προσπάθεια ο Γιάννης Φέξης συγκέντρωσε όλες του τις δυνάμεις. Τελικά αναδείχτηκε νικητής ο νεαρός Λουκάς. Μπράβο Λουκά!

Ο φειδινός νικητής στο Τουρνουά Τάβλι κ. Λουκάς Πριόβολος, κρατώντας το έπαθλο. Ένα ωραιότατο τάβλι..

Από αριστερά: η κ. Ανθή Καραγιάννη, ο Λουκάς Πριόβολος, η πρόεδρος κ. Βούλα Γρηγοροπούλου με το σύζυγό της, ο Νικ. Ζούγρος και ο Γιάννης Φέξης.

19/8 : Εκλαϊκευμένη ιατρική: Ομιλία ιατρικού ενδιαφέροντος στην πλατεία μας έκανε ο εκλεκτός χωριανός μας επιστήμονας Νίκος Αντωνίου, μας ανέπτυξε με απλά και κατανοητά λόγια το θέμα της αρθρίτιδας.

20/8: Ένας ωραίος ρομαντικός περίπατος στην Αγία Ελένη (Κεφαλόβρυσο) όπου κεραστήκαμε καφέ, τσίπουρο, λουκούμι και υποβρύχιο.

Αυτά προσφέρει τον Αύγουστο η Κουκουβίστα. Πρέπει όμως να αναφέρουμε τις προσφορές των γυναικών του χωριού, όπως η πάντα πρόθυμη Φιλίτσα Αλεξίου, η δασκάλα Πόπη Κωστούρου, η Κούλα Καλογεροπούλου, πρόσφεραν γλυκά αλλά και η Μαρία Χριστοδούλου που πρόσφερε δύο τεράστιες κολοκύθες. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τη Ζωή Κρανάκη - Πριόβολου που προσέφερε κοσμήματα δικής της κατασκευής. Όλα τα έσοδα διατέθηκαν υπέρ του Συνδέσμου μας.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ο Δεκαπενταύγουστος για την Καλοσκοπή και τους ξένους επισκέπτες μας σημαίνει ευλαβικό προσκύνημα στην Μεγαλόχαρη, ολονύχτιες διασκεδάσεις κυρίως των νέων μας, τραγούδι και χορός. Οι πανηγυρισμοί οργανωμένοι, επιμελώς και από τους δύο συλλόγους μας Αθηνών και Λαμίας σκόρπισαν το κέφι και άπειρη χαρά σε όλους μας. Ο χορός στο προαύλιο της Παναγίας την παραμονή της μεγάλης θρησκευτικής εορτής τον οποίο διακριτικά φρόντισε ο Σύλλογος Λαμίας που κράτησε ως τα μεσάνυχτα, είχε μεγάλη επιτυχία. Ο Σύλλογος πρόσφερε μπίρες και λουκούμι. Ο παραδοσιακός χορός ζώηρεψε αναμνήσεις αλλοτινών εποχών τις οποίες οι παλαιότεροι τις διατηρούσαν από τα παιδικά τους χρόνια, ανεξίτηλα χαραγμένες στα κατάβαθα της ψυχής τους.

Το μουσικό συγκρότημα της Λαμίας, κατά γενική ομολογία ήταν υπέροχο. Το πλήθος των εορταστών έμεινε κατενθουσιασμένο.

Ένα απρόσμενο γεγονός χαροποίησε το κοινό. Μια καινούργια κομπανία δύο νέων παιδιών τάραξε τα νερά της γιορταστικής βραδιάς.

Πρόκειται για το **Γιάννη Π. Κολλύρη** που έπαιζε λαγούτο και τον **Γιώργο Λευκαδίτη**, γιο του παπαΓιάννη, που έπαιζε κλαρίνο.

Το μήλο κάτω από τη μηλιά θα πέσει. Ο Γιώργος αγάπησε το κλαρίνο. Προικισμένος με το μουσικό γονίδιο του παππού του πασίγνωστου σε όλη την επαρχία Γιώργου Μερακλή, ο οποίος για εξήντα ολόκληρα σχεδόν χρόνια δεν έλειπε

φωτογραφία: Ζέτα Γ. Ξαφάκη

με το λαλούμενο, με τους μουσικούς άλλων οργάνων, από τις διάφορες πανηγυρικές εκδηλώσεις, γάμους και χαροκόπια. Κι ο Γιώργος με το ίδιο πάθος, ίδιο ζήλο και μεράκι, ακολουθεί τ' αχνάρια του παππού του που άφησε εποχή.

Ιδιαίτερο τόνο έδωσε στην παραδοσιακή εκείνη μουσική μελωδία ο εξαιρετος συμπολίτης μας, δάσκαλος Νικηφόρος Ζούγρος. Ακολουθώντας τα όργανα τραγούδησε με τη θαυμάσια κρυστάλλινη φωνή του δημοτικούς σκοπούς κι ο κόσμος πλημμυρισμένος από χαρά τον χειροκρότησε. Την μεθεπόμενη βραδιά η νεοσύστατη μουσική κομπανία με τον καλλίφωνο ως άνω ερμηνευτή των παραδοσιακών τραγουδιών, ξεφάντωσε στην ταβέρνα του Παν. Βλάχου. Τους συγχαίρουμε.

Στους δυο παραπάνω νέους μουσικούς μας, εύχομαι ολόψυχα ένα λαμπρό κι αξιοζήλευτο μέλλον.

Φάνης Λευκαδίτης

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Η Μαρίνα Ευθυμίου Χαμηλού εισήχθη στο Μαθηματικό τμήμα του Πανεπιστημίου Σάμου.

Η Κατιάννα Αντωνίου Πριοβόλου εισήχθη στο Ναυτιλιακό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Η Ευδοκία Επαμεινώνδα Στρατήλη (εγγονή Ιωάννας Στεργίου Τσιρώνη - Στρατήλη) εισήχθη με άριστα στην Γεωλογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο Κατσάρος Ελευθέριος του Περικλή εισήχθη στη Γεωπονική Σχολή Θεσ/νίκης.

Η Κόλλια Βασιλική του Κωστ. (εγγονή Ζαχαρία Κόλλια) εισήχθη στη Φιλοσοφική Αθηνών.

Η Μαρία Κωστ. Ματθαίου εισήχθη στην Αθήνα στο ΑΣΠΕΤΕ, Τμήμα Εκπαιδευτικών Πολιτικών Έργων υποδομής.

Ο Γιώργος Νικ. Λουκόπουλος εισήχθη στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων στην ΑΣΟΕΕ Αθηνών.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία. Περιμένουμε να μας γνωρίσετε κι άλλες επιτυχίες.

ΕΝΑΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

Ένα νέο παιδί έρχεται να προστεθεί στους ανθρώπους που τιμούν με την πρόοδό τους, το χωριό μας. Πρόκειται για τον χωριανό μας **Πάνο Γ. Βλάχο**, (εγγονός του άλλοτε Προέδρου της Κοινότητάς μας, Παναγιώτη Κ. Βλάχου). Ο νεαρός Πάνος (γεννήθηκε το 1985) σήμερα είναι τελειόφοιτος του Πανεπιστημίου Πειραιά (Ναυτιλιακών Σπουδών) ενώ παράλληλα έχει φοιτήσει στην Ανωτέρα Δραματική Σχολή Νέου Ελληνικού Θεάτρου, Γεωργίου Αρμένη.

Θετικές αποδείχθηκαν οι προσπάθειες του τόσο στον τομέα του θεάτρου, όσο και της τηλεόρασης διότι έχει λάβει μέρος σε πολλές θεατρικές παραστάσεις καθώς και σε αρκετά, συνεχιζόμενες με πολλά επεισόδια, σειρές της τηλεόρασης με μεγάλη επιτυχία. Αυτό, μάλιστα, το διάστημα θα τον έχουμε στο σπίτι μας γιατί συμμετέχει στη σειρά «*Η ζωή της άλλης*» στο ρόλο του Τζώρτζη. Είμαστε σίγουροι ότι ο Πάνος θα πετύχει και χαιρόμαστε ιδιαίτερα γι' αυτό. Έχει πείσμα και όρεξη για δουλειά. Του ευχόμαστε να διαπρέψει στον τομέα που επέλεξε.

με στο σπίτι μας γιατί συμμετέχει στη σειρά «*Η ζωή της άλλης*» στο ρόλο του Τζώρτζη. Είμαστε σίγουροι ότι ο Πάνος θα πετύχει και χαιρόμαστε ιδιαίτερα γι' αυτό. Έχει πείσμα και όρεξη για δουλειά. Του ευχόμαστε να διαπρέψει στον τομέα που επέλεξε.

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΑΚΤΙΔΗ ΣΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΟΙΤΗΣ

από τις στήλες της εφημερίδας μας ως ο φωτογράφος του χωριού από την εποχή που φωτογράφιζε τοπία και ανθρώπους του χωριού μας. Πολλές από αυτές μας παραχώρησε και αποτελούν για μας ζωντανές μνήμες που όταν τις βλέπουμε μας συγκινούν έντονα. Σπούδασε φωτογραφία το χρονικό διάστημα 1998-2000 στη φωτογραφική ακαδημία Leica. Τον Ιανουάριο 2006 εκδόθηκε καλοτυπωμένο το φωτογραφικό του λεύκωμα ΟΡΕΙΝΗ ΓΚΙΩΝΑ με 120 φωτογραφίες φτιαγμένες με πολύ αγάπη και κέφι από τοπία της Γκιώνας, το οποίο σημείωσε και μεγάλη επιτυχία (παρουσιάστηκε στην εφημερίδα μας τεύχη 137, 138/2006).

Μέρος από το φωτογραφικό του έργο μας παρουσίασε στο χώρο του καταφύγιου Οίτης (Βρύζες) ο χωριανός μας φωτογράφος **Στράτος Ακτίδης** (εγγονός του Γιώργου και της Αθανασίας Αυγερινού).

Η έκθεση διήρκεσε από 1η μέχρι 13η Αυγούστου 2009 και οι εντυπώσεις των επισκεπτών για την ποιότητα και την καλλιτεχνική εκτύπωση των φωτογραφιών ήταν επαινητικές.

Ο αγαπημένος μας Στράτος, είχε παρουσιαστεί

Φωτογραφικό ρεπορτάζ έχει κάνει από τις πυρκαγιές των χωριών του νομού Ηλείας το οποίο παρουσιάστηκε σε έκθεση φωτογραφίας στη Leica.

Ο Στράτος έχει πάντα τα μάτια του ανοικτά και συνεχώς παρακολουθεί την εξέλιξη της τεχνικής της δουλειάς του. Τελευταία ειδικεύεται στο χειρισμό προγραμμάτων επεξεργασίας εικόνας μηχανημάτων ψηφιακής εκτύπωσης.

Μπράβο Στράτο, Καλή σταδιοδρομία!

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

από τη ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Μάιος 2009 στην Κουκουβίστα. Ένας απογευματινός περίπατος με παρέα στα μοναχικά γραφικά καλντερίμια του χωριού που στενάζουν από την τρομακτική ερημιά τους, στους χωμάτινους δρόμους που το κυκλώνουν περιφερειακά, τους βυθισμένους στις ρεματιές και στις ρίζες των ξεριζωμένων δέντρων και η νοερή επιστροφή στο παρελθόν, είναι μοναδική εμπειρία για όσους αγαπούν τον τόπο.

Την ώρα της αναχώρησης από την πλατεία το μεγάλο ρολόι του καμπαναριού, που μετράει καρτερικά τα λεπτά, τις ώρες και τις μέρες της ζωής μας, σημαίνει 6 το απόγευμα.

Κατεβαίνουμε πίσω από το ιερό της εκκλησίας του Αη Γιώργη και παίρνουμε το μονοπάτι που οδηγεί στο μύλο του Λιούγκα. Κατηφορικό και μισοφτιαγμένο με πλάκες, χαλασμένο στο μεγαλύτερο μέρος από τα νερά του χειμώνα δυσκολεύει την κατάβαση.

Καημένη Βασίλω Λιούγκα, μουρμουρίζω και αναρωτιέμαι πως ανεβαίνει κάθε φορά στην πλατεία..... Φωνάζω την «καλησπέρα μου» μα η κυρά του σπιτιού είναι σε κοντινό χωράφι. Το μονοπάτι τελειώνει στο μύλο και μια παρουσία αέρινη θαρρείς πηγαινοέρχεται στην αυλή του. Η πόρτα είναι ανοικτή και ο Μπάρμπα- Μήτσος ο Λιούγκας είναι πάντα εδώ συντροφιά με τις αναμνήσεις του και τον κόσμο του.

Στην αυλή του δεν βρίσκονται πελάτες με τα γαϊδουράκια φορτωμένα που περιμένουν καρτερικά τη σειρά τους, δεν ακούγεται ο χαρακτηριστικός ήχος της μολόπετρας, ούτε το βουητό του νερού που κατεβαίνει στο μύλο. Σωροί από ξύλα για το χειμώνα καλύπτουν το χώρο. Και κείνος, αδιαφορώντας για την ηλικία του, βρίσκει τη δύναμη και το κουράγιο να κόβει ξύλα αργά και μεθοδικά, μαθημένος νοικοκύρης, να τα ετοιμάζει για τις ανάγκες του νέου χειμώνα. Και δεν κουράζεται, δε νιώθει μοναξιά γιατί μέσα από το τώρα ζει το δικό του χτες.

Μας χαιρετάει καλόκαρδα, μου δίνει ένα μαστούνι από «φασλιά» και κατεβαίνουμε ακούγοντας το γάργαρο νερό της Μπάρμπεσης που συνεχίζει τη ροή του αδιαμαρτύρητα.

Ο Σακαντάρης με τη γυναίκα του απολαμβάνει τον απογευματινό του καφέ, δεν έχει φύγει ακόμη με τα πρόβατα για την Αγία Τριάδα, και μέσα απ' το μονοπάτι φτάνουμε στο σπίτι της θειας Παρασκευής Χαμηλού η οποία έχει μόλις φτάσει να ξεκαλοκαιριάσει στο χωριό.

Διάπλατο το χαμόγελο της ικανοποίησης που αξιώνεται να έρθει και φέτος το καλοκαίρι. Αρνιόμαστε το κάλεσμά της για καφέ – έχουμε άλλο πρόγραμμα- και συνεχίζουμε το δρόμο προς την Παναγία. Ο αέρας μοσχοβολάει από τις ανθισμένες τριανταφυλλίες και το λουλουδιασμένο «σύριγγα» των κλειστών σπιτιών. Ερημιά παντού, κλειστά παραθυρόφυλλα και πόρτες, γκρεμισμένα παράσπιτα, έρημες αυλές με κερασιές φορτωμένες και ανθισμένο αγιόκλημα. Δεν περνάει κανείς.....διαβάτης. Τα βήματά μας ακούγονται ρυθμικά στο τσιμεντένιο κράσπεδο και το αυλάκι δίπλα έρημο και αυτό χωρίς νερό, κλαίει τη σιωπή του.

Το σπίτι του παπά-Γιάννη δηλώνει την παρουσία του και τα έργα του σηματοδοτούν το πέρα-

Η Γιούλα Κυριαζή, η Άννα Κυριάκη και η Μαρία Ι. Τούμπα, Κατίνα Αξιώτη, κουβεντιάζουν στο προαύλιο της Παναγίας

σμά του από τον τόπο. Το χοροστάσι της Παναγίας γυμνό από χορευτές και οργανοπαίκτες, χωρίς το διπλό χορό των αντρών και των γυναικών, έχει συντροφιά..

Στα πεζούλια της η θεια Μαρία η Τούμπαινα, η θεια Γιαννίτσα η Πλατανιά, η θειά Άννα η Κυριάκαινα, η Κατίνα Αξιώτη-νεότερη αυτή- διασκεδάζουν τη μοναξιά τους. Μιλάνε για το τώρα, τη μονότονη καθημερινότητα και για το χτες που ναι μέσα τους. Θυμούνται τη σκληρή ζωή τους, την ταλαιπωρία στο σπίτι, στο χωράφι, στα πρόβατα, τα νυχτέρια τους, την προκοπή τους.....

Θυμούνται τους γάμους στο χοροστάσι της Παναγίας και τα γλέντια με τους οργανοπαίκτες της εποχής τους, θυμούνται πανηγύρια της Αγίας Τριάδας, της Αγίας Παρασκευής, του Αγίου Παντελεήμονα....., θυμούνται προσωπικές στιγμές, γιατί οι γάμοι και τα πανηγύρια κάνουν την καθημερινότητά τους πιο ανθρώπινη, δίνουν άλλο τόνο, άλλο χρώμα στο σπιτικό και στα ενδιαφέροντά τους.

Θυμούνταιθυμούνται το παρελθόν σα να είναι μόλις χτες. Είναι από τούτες τις γυναίκες που θυμούνται εκείνη τη ζωή και διηγούνται τα γεγονότα ζωντανά, αναπαριστάνουν τις εικόνες, όλες τις εικόνες –καλές και κακές- χωρίς ένταση, χωρίς κακία.....

Θυμούνται πως παρά τη μιζέρια και την κούραση το τραγούδι είναι η ξεκούρασή τους μέσα στο Αυγουσιτιάτικο λιοπύρι που μαζεύουν φασόλια, κόβουν τριφύλλι και κάνουν άλλες αγροτικές εργασίες. Κάνουν τη δουλειά τους πανηγύρι.

Με το βάρος των χρόνων που κουβαλούν πάνω στους ώμους τους αγωνίζονται να σταθούν όρθιες και να ζήσουν μόνες τους έχοντας μέσα τους πηγή ζωής την αγάπη και την καλοσύνη. Τον καλό λόγο τον νιώθεις να βγαίνει από μέσα τους καθάριος, γλυκός, ανεπιτήδευτος, έχει τη σφραγίδα τους και την έμφυτη φιλοξενία.

Επιμένουν να σε κεράσουν κάτι, οτιδήποτε και αισθάνεσαι πως δεν έχεις το δικαίωμα να τους αρνηθείς. Νιώθεις ντροπή να τους χαλάσεις το χατήρι και να τους αρνηθείς αυτό που σου προσφέρουν με τόση χαρά. Τις αφήνουμε σε τούτα τα πεζούλια που ναι δεμένα περ μαζί τους και ανηφορίζουμε προς τα πάνω πάλι, να πάρουμε το

δρόμο που περνάει από το σπίτι του Θανάση Μαλιβίτση. Τούτος δω δεν είναι δρόμος. Είναι ένα αυλάκι με πέτρες, χώματα, νερά, χορταριασμένος, απάτητος. Περνάμε το πατρικό σπίτι της θειας της Βάγιας της Σαμαρά και κατεβαίνουμε σε μια σάρα. Ερημιά και μόνο ερημιά.... Μα εγώ δεν την αισθάνομαι.....

Νιώθω πως βρίσκομαι κάτω από τα πόδια του Θεού. Δεν υπάρχει χωριό, σπίτια, όλα είναι θαμπά και ξέμακρα.

Εικόνες ζωντανές ξεπροβάλλουν μπροστά στα μάτια μου, αληθινές δεμένες με το χτες.

Αναβλύζουν από τα άδυστα του παρελθόντος και μεταφέρουν τον παλμό της ζωής του χωριού. Εικόνες αγροτικής ζωής στα χωράφια που με τις πρώτες ψιχάλες βροχής μοσχοβολάει το έλατο και το σπάρτο, εικόνες ποιμενικής ζωής με βοσκό ένα κοριτσάκι να φυλάει στο «ψιλοκοτρώνι» τα πρόβατα. Χωράφια καλλιεργημένα με κάθε λογής αγαθά, κυρίως πατάτες, φασόλια, ρεβίθια, φάκες.....με το τρεχούμενο νερό να τα φιλεύει ζωή

Η πλαγιά αυτή χωράφια της τάδε.....οικογένειας που συγγενεύουν με την τάδε.....και δουλεύουν συνεταιρικά. Τα αμπέλια κάτω της τάδε οικογένειας που φτιάχνουν ωραίο κρασί...

Είναι η ώρα του δειλινού, που οι συγχωριανοί ηλιοκαμένοι, ξέκοποι, βουβοί και αποκαμωμένοι, γυναίκες κατάκοπες φορτωμένες κλαριά για τα ζωντανά, γνέθοντας με τα επιδέξια χέρια τους ή πλέκοντας επιστρέφουν στα σπίτια τους ζώντας έντονα τον κύκλο των εποχών. Ζωή υποβλητική και καθαρή, με ξέχωρη αγάπη και αλληλεγγύη, με γεμίζουν η μία μετά την άλλη και χάνομαι στα μονοπάτια του παρελθόντος.

Δεν υπάρχουν εγκαταλειμμένα χωράφια γεμάτα ανθισμένα καβαλαριά και τσουκνίδες, ρημαγμένα, αφημένα στο έλεος της φύσης, ξεριζωμένα δέντρα, ερημιά και χάος.....η αισθησιακή μυρωδιά των σπάρτων με πνίγει....και ο ήχος του νερού από το Βουρλάμ σπάει την απόλυτη ησυχία. Σουρουπώνει και μεις μαζεύουμε αγριολούλουδα –πλήθος γύρω μας-να τα αποξηράνουμε. Μοσχοβολάει η ρίγανη, ακόμη όμως δεν έχει ανθίσει, περνάμε δίπλα της και μαζεύουμε το μισοανθισμένο βάλαμο με το ζωντανό κίτρινο λουλούδι.

Προσπαθώ να χωρέσω στην αγκαλιά μου όλη

την άγρια φύση που απλώνεται μπροστά μου. Τα βούρλα, τα σπάρτα, τα χόρτα και τα σκαψίματα από τα αγριογούρουνα, που μας κλείνουν το μονοπάτι της Αγίας Παρασκευής τα παραμερίζουμε με δυσκολία και ανεβαίνουμε τη μεγάλη ανηφόρα. Αντέχω....Είναι τόσο ωραία η θέα του χωριού από το «ψιλοκοτρώνι»....

Φτάνουμε σε λίγο στο σπίτι του Ματθαίου, αλυχτούν τα σκυλιά των κυνηγών που είναι μαντρωμένα δίπλα από το σπίτι της θειάς Ελένης της Φίκαινας και δηλώνουν πως φυλάνε καλά το χώρο. Επιτέλους φτάνουμε στον Άη-Γιαννάκη

στο δρόμο για την «κακοτράχη».

Έχει πια σουρουπώσει για τα καλά. Με την αίσθηση της ικανοποίησης στο πρόσωπο, μ' όλη την κούραση των δύομιση ωρών, με ανάλαφρη την ψυχή φτάνω στο σπίτι και ευχαριστώ τη συνοδοιπόρο μου. Με γέμισε εικόνες ζωής ξεχωριστής για μένα, με γέμισε με την αφτιασίδωτη καλοσύνη και ζωή του χτες της Κουκουβίστας. Ας είσαι καλά βρε Γιούλα Κυριαζή.....γι αυτό που πήρα..... Μικρή γεύση πάρτε και σεις φίλοι αναγνώστες Κουκουβιστιανοί, θυμηθείτε το χωριό, και ζήστε το όνειρο, έστω και λίγο.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΕΣ ΜΑΣ

Ολόκληρη η χρονιά φέτος ήταν βροχερή και περισσότερο ο Σεπτέμβριος. Τούτο είχε ως συνέπεια όχι μόνο να γίνονται πολύχρωμα τα φύλλα των δέντρων και το χωριό να είναι πανέμορφο αλλά και ευνόησε οποιεσδήποτε καλλιέργειες και αν είχαμε προγραμματίσει.

Έτσι οι κήποι μας όλο το καλοκαίρι ήταν γεμάτοι απο ζαρζαβατικά (κολοκύθια, ντομάτες, αγγούρια, κ.λπ) αλλά κυρίως μεγάλη επιτυχία είχαν τα φασόλια, που δεν τα πείραξε ο ζεστός λίβας, με αποτέλεσμα να τα γευθούμε τρυφερά το καλοκαίρι και σούπερ το χειμώνα.

Πλούσια ήταν η παραγωγή των καρυδιών μας. Οι γέρικες καρυδιές μας ήταν γεμάτες καρπό μόνο που έχει καταντήσει δύσκολη η συλλογή του. Τα δέντρα είναι πανύψηλα και οι λούροι δεν φτάνουν τα άκρα με συνέπεια να πανηγυρίζουν τα γουρούνια και οι βερβερίτσες. Πραγματικός παράδεισος είναι ο κήπος της ακούραστης Γιούλας Κυριαζή. Δεν υστερούν όμως και οι κήποι του Κώστα Χαμηλού, Γιώργου Αυγερινού, Γεωργίας Χασιακού, Ευαγγελίας Κουμπούρη, κ.α..

1. Στα ψηλότερα κλωνάρια της καρυδιάς (40 μέτρα) σκαρφάλωσε ο Νικηφόρος για την συλλογή των νόστιμων καρυδιών...

2. Φασούλι το φασούλι.... με κόπο θα προλάβει την κρίση ο Κώστας...

3. Το γεύμα της Αθανασίας θα είναι σήμερα λουλούδια από τον κήπο της με ρύζι...

Περιβαλλοντικό Θέμα :

Ομιλία : «ΓΚΙΩΝΑ το βουνό με το βωξίτη και τις ανοιχτές πληγές».

Στα πλαίσια των καλοκαιρινών δραστηριοτήτων του Συνδέσμου μας, την Τετάρτη 12 Αυγούστου 2009, στην πλατεία του χωριού μας, έγινε ομιλία από το μέλος του Δ. Σ. του Συνδέσμου μας και μέλος της «Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας», Γιώργο Κόλλια, με θέμα : «ΓΚΙΩΝΑ το βουνό με το βωξίτη και τις ανοιχτές πληγές».

Αρχικά έγινε μια σύντομη αναφορά στο ιστορικό της δημιουργίας της «Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας». Αναφέρθηκαν οι ενέργειες και δράσεις που έχουν γίνει μέχρι σήμερα και τα πολύ δυσάρεστα αποτελέσματα που είχαν, με κορυφαίο γεγονός το κάψιμο του σπιτιού του Στέφανου Κόλλια. Έχουν υποβληθεί ένσταση και διάφορα άλλα έγγραφα στις διάφορες αρμόδιες υπηρεσίες, σχετικά με την περιβαλλοντική καταστροφή που διενεργείται στην Γκιώνα από τις μεταλλευτικές εταιρείες, έχει γίνει έκδοση ενημερωτικού τρίπτυχου και αφισών, εκδήλωση στο Πολυτεχνείο καθώς και κατάθεση αίτησης ακύρωσης στο Συμβούλιο Επικρατείας κατά της Κοινής Υπουργικής Απόφασης για το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τη Βιομηχανία, που ουσιαστικά προβλέπει για την περιοχή μας, αλλά και για όλο το Νομό Φωκίδας, μόνο μεταλλεία, με αποτέλεσμα τη στέρηση της δυνατότητας ανάπτυξης άλλων δραστηριοτήτων ήπιας μορφής, που δεν κα-

ταστρέφουν το περιβάλλον (π.χ. μικρών αγροτουριστικών ή κτηνοτροφικών μονάδων). Όλοι οι συγχωριανοί θα πρέπει να γνωρίζουν ότι **το χωριό μας ανήκει σε Οριστική Παραχώρηση στην εταιρεία ΕΛΜΙΝ Α.Ε.**, συμπερόντων Βαρδινογιάννη, που σημαίνει ότι όλο το υπέδαφος κάτω από το χωριό μας, είναι χώρος που έχει παραχωρηθεί έναντι αστείου τιμήματος στην εταιρεία, για να προχωρήσει σε εξόρυξη βωξίτη. Πιθανόν σε λίγο και-

ρό να τραντάζουν τα θεμέλια των σπιτιών του χωριού από τα φουρνέλα, όπως γίνεται τώρα στην Χαλκιδική, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ρωγμών στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου Στρατονίκης.

Στη συνέχεια αναφέρθηκαν ποιές είναι οι ενέργειες που πρόκειται να κάνει «Η Κίνηση για τη Σωτηρία της Γκιώνας», όπως νομικές ενέργειες, να ζητήσει να γίνουν μελέτες για τα νερά, να γίνουν συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου Γραβιάς και του Νομαρχιακού Συμβουλίου Φωκίδας (που έχουν ζητηθεί από οκταμήνου χωρίς ακόμα να έχουν πραγματοποιηθεί), σχετικά με τις δραστηριότητες των μεταλλείων και γενικά να πιέσουμε στην κατεύθυνση να σταματήσει η περιβαλλοντική καταστροφή στην Γκιώνα, που έχει ήδη γίνει και συνεχίζεται με αμείωτη ένταση και έχει επιπτώσεις στην ποιότητα ζωής των κατοίκων των χωριών που βρίσκονται σ' αυτή και όχι μόνο. Ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος και ίσως όταν φτάσει στην «αυλή μας» να είναι πολύ αργά.

Κατόπιν έγινε συζήτηση με ερωτήσεις και τοποθετήσεις των συγχωριανών και μαζεύτηκε το πολύ σημαντικό ποσό των χιλίων εξακοσίων πέντε ευρώ (1.605,00 €) για την ενίσχυση των ενεργειών της «Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας».

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΑΜΟΙ

— Το χορό του Ησαΐα χόρεψαν οι **Αθαν. Παν. Κυριάκης** και **Κατερίνα Μπούτου** στις 12.9.2009 στον Ιερό Ναό του Αγ. Ελευθερίου στο Χαλάνδρι. Η γαμήλια δεξίωση έγινε στο κέντρο Παβίλλιον στο Χαλάνδρι.

— Στις 5.9.2009 στην Αγία Μαρίνα Εκάλης, έγινε ο γάμος της **Νάνσης Ναθαναήλ του Γεωργίου** με το **Γιώργο Φωτόπουλο**.

— Στις 6.9.09 στις Αλυκές Βόλου, έγινε ο γάμος του **Νάκου Γεωργίου** του Πολύκαρπου. Στεφανώθηκε την αγαπημένη του **Γλυκερία Τσιτσικλή**.

— Στις 25.9.09 στην Αγία Τριάδα Κηφισιάς, έγινε ο γάμος του **Κώστα Βασ. Κυριαζή** με την **Βασιλική Γιαννουσά**

Να ζήσουν οι νεόνυμφοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

— Ο **Γιώργος** και η **Μαρία Βασιλείου** απέκτησαν στις 29.7.09 τον δεύτερο γιό τους.

— Ο **Νίκος** και η **Αγγελική Κολλύρη** απέκτησαν την τρίτη τους κόρη. *Να ζήσουν τα νεογέννητα.*

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο **Κωνσταντίνος Κατσάνος** και η **Ευανθία Ευθυμίου Χαμηλού** την 1η Μαΐου 2009 βάπτισαν το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα **Χαράλαμπος**. Η βάπτιση έγινε στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής στο χωριό Σύκα Υπάτης. Ακολούθησε δεξίωση στο κτήμα Μπασιάκου στο Λιανοκλάδι.

— Ο **Βασίλης** και η **Χρυσούλα Σύρου** (κόρη Παναγ. Μώρη) στις 20.6.09 βάπτισαν την κόρη τους και οι νονοί Μάκης και Ρίτσα Μώρη της έδωσαν το όνομα **Αθανασία**.

— Ο **Δημήτρης** και η **Αμαλία Τσαλκάκη**, στις 4.7.09 βάπτισαν το γιό τους δίνοντάς του το όνομα **Μάριος**.

— Στις 11 Ιουλίου στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής ο **Γιάννης**

και η **Αθανασία Δρούγκα**, βάπτισαν την κόρη τους δίνοντάς της το όνομα **Σωτηρία**. Μετά το μυστήριο ακολούθησε γλέντι στο μαγαζί του Κώστα Παντελάκη.

— Ο **Δημήτρης Σκούφος** και η **Ειρήνη Ανδρεάδου** στις 26.7.09 βάπτισαν την κόρη τους δίνοντάς της το όνομα **Μελπομένη**.

— Ο **Ηλίας Κατσούλης** και η **Γιολάντα Αχλαδά** στις 26.7.09 βάπτισαν το γιό τους. Ο νονός Ζήσης Λ. Αχλαδάς του έδωσε το όνομα **Παναγιώτης**.

— Ο **Τάσος Θωμαΐδης** και η **Ελένη Ιωάν. Μαλιβίτση** στις 12.9.09 βάπτισαν την κόρη τους και η νονά Κατερίνα Ι. Μαλιβίτση της έδωσε το όνομα **Μαρία - Άννα**.

ΠΕΝΘΗ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΑΝΔΙΑΣ

(1926 - 2009)

Στις 5/9/2009 απεβίωσε ο Σταμάτης Κάνδιας, γαμπρός του χωριού μας και σύζυγος της Καλλιόπης Χασιακού του Ιωάννου. Υπήρξε καλός και ευγενικός άνθρωπος. Ευτύχησε με το γάμο του να αποκτήσει δύο παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

ΠΑΝ. ΣΩΤ. ΒΟΞΑΛΙΔΗΣ

(1924 - 2009)

Ένας εξαιρετος συμπολίτης μας ο Παναγιώτης Βοξαλιδης έφυγε από κοντά μας στις 30.9.2009. Είχε γεννηθεί στη Θεσσαλονίκη από γονείς μικρασιάτες και είχε σταδιοδρομήσει στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.).

Ο μεταστάς υπήρξε ξεχωριστός και σεμνός άνθρωπος με αληθινό πλούτο ήθους και καλοσύνης.

Είχε παντρευτεί με την αξιγάπητη Ευσταθία Χαμηλού (Σταθού τσ' Αγλαΐας).

Ο Παναγιώτης και η Ευσταθία έζησαν αγαπημένα πενήντα τρία

(53) χρόνια ολόκληρα (πάνω από μισό αιώνα!). Αγαπητός, προσιτός με την ευγενική του συμπεριφορά έχαιρε κοινωνικής τιμής από όλους μας. Δεν απουσίαζε ποτέ από τις εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας και λάτρευε το χωριό μέχρι το τέλος της ζωής του.

Συλλυπούμεθα ολόψυχα την Ευσταθία και ευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του Παναγιώτη.

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (1967 - 2009)

Από ξαφνικό θάνατο απεβίωσε στις 23.8 και ενταφιάστηκε στη Λαμία μέσα σε ατμόσφαιρα γενικού πένθους ο Ταξιάρχης Παπακωνσταντίνου.

Το αναπάντεχο γεγονός μας συντάραξε όλους γιατί τον είχαμε συνηθίσει γεμάτο ζωή, πρόσχαρο με απέραντη καλοσύνη. Χωρίς καμμιά ειδοποίηση τον πρόδωσε η καρδιά του και ο θάνατος έκοψε το νήμα της ζωής του νέο στα 42 του χρόνια, την ώρα που έκανε περίπατο με το αγαπημένο του ποδήλατο. Ο μεταστάς είχε γεννηθεί στη Λαμία και είχε σπουδάσει μαθηματι-

κός στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Μετεκπαιδεύτηκε στην Αμερική που ολοκλήρωσε τις σπουδές του και εργάστηκε σε διάφορες υπηρεσίες. Επέστρεψε στην Ελλάδα και χάρις στην εξειδίκευσή του στον τομέα της πληροφορικής προσελήφθη στην Τράπεζα της Ελλάδος όπου εργαζόταν και είχε φτάσει στο βαθμό του αρχιλογιστή.

Ήταν παντρεμένος με τη Γιολάντα Δ. Κωστούρου και μαζί της είχε αποκτήσει δύο παιδιά. Το κενό που άφησε ο πρόωρος χαμός του Ταξιάρχη είναι δυσαναπλήρωτο. Στην οικογένειά του, στους συγγενείς, στους φίλους του, στη μητέρα του και τους γονείς της Γιολάντας, Μήτσο και Ντίνα, εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΡΑΠΤΗ (1926 - 2009)

Απεβίωσε στις 22 Ιουλίου η Χαρίκλεια Ράπτη και η κηδεία της έγινε την επομένη στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής. Πολλοί συγγενείς, χωριανοί και φίλοι αποχαιρέτησαν την μακαριστή Χαρίκλεια. Η εξόδιος ακολουθία έγινε χοροστατούντος του αιδεσιμότατου ιερέα Χαράλαμπου Κουτρούμπα. Το 40ήμερο μνημόσυνο έγινε στις 30.8.2009 στην Καλοσκοπή.

Για τη Χαρίκλεια Ι. Ράπτη:

Θα ήμουν πεζός, πολύ πεζός, αν για εσένα, αγαπητή Χαρίκλεια, στον ύστατο τούτο χαιρετισμό μου χρησιμοποιούσα τα ίδια λόγια, που χρησιμοποιούμε συνήθως, όταν αποχαιρευτούμε αγαπημένα πρόσωπα που φεύγουν. Γιατί εσύ δεν υπήρξες η συνηθισμένη γυναίκα μέσα στους πολλούς, όπως όλοι. Εσύ υπήρξες μια μοναδική ηρωική μορφή, αξεπέραστη εξαίρεση. Μέσα στην Κατοχή, όσοι τη ζήσαμε, δώσαμε όλοι εξετάσεις σαν Έλληνες, σαν πατριώτες, σαν πολίτες και σαν άνθρωποι. Οι περισσότεροι μηδενίστηκαν. Μερικοί πήραν τις συνηθισμένες βαθμολογίες και λίγοι, μα, πολύ λίγοι, άριστευσαν. Μια σαν και αυτούς είσαι κι εσύ. Γεννημένη αγωνίστρια, δόθηκες «ψυχή τε και σώματι», όπως λέγεται, μέσα στη φωτιά της Αντίστασης, ατρόμητη, άκαμπτη, αληθινό φωτεινό αστέρι, άφοβη, ακάθεκτη και άμοιαστη, αληθινή Καπετάνισσα. Έδωκες όλη την ακμή της ηλικίας σου, αληθινή, δραστήρια, ηρωική και ασταμάτητη. Και εκεί στην ακμή της δράσης σου, συνάντησες τον Αστραπόγιαννο. Έσμιγε η Πούλια με τον Αυγερινό κι ο Αυγερινός με την Πούλια. Σαν ένας άνθρωπος και οι δυο μαζί, θριαμβεύσατε σαν αληθινοί καπεταναίοι ως τις τελευταίες ώρες της Αντίστασης. Ενωμένοι μετά στη ζωή θριαμβεύσατε, αγαπητή Χαρίκλεια. Αληθινή καπετάνισσα σαν σύζυγος, σα μάνα, σαν πολίτης και σαν άνθρωπος. Σεμνή ίσαμε εκεί που δεν έπαιρνε άλλο από καταβολής, έτσι που να γεννάς το σεβασμό, τη σαγήνη και την αγάπη, σε όλους όσους σε γνώρισαν.

Και όταν πάνω σου, στα μισά της ζωής σου, έπεσε ο κεραυνός κι έχασες ότι δημιούργησες, σαν μια αληθινή Μπουμπουλίνα, στήριξες τον άνθρωπό σου και μεγαλουργήσατε στη ζωή. Ανοιχτό, φιλόξενο το σπίτι σας σε όλους και για όλους, ενισχύσατε εκεί που μπορούσατε, συγχωρώντας εκείνους που «ούκ οίδασι τι εποίουν». Σεμνά και αθόρυβα, αγαπητή Χαρίκλεια, έσβησες κι έφυγες από κοντά μας. Όμως το πέρασμά σου μοιάζει φάρος ακοίμητος, αληθινό παράδειγ-

μα. Άφησες μόνο του τον αστραπόγιαννο, αλλά όχι όπως οι συνηθισμένοι. Έχει μπροστά του όλον τον πλούτο της ζωής που του χάρισες, όλο το πνεύμα του αληθινού ανθρώπου με τα υψηλά ιδανικά.

Ας είναι το χώμα της δεύτερης πατρίδας σου της Καλοσκοπής, ελαφρύ, μα και υπερήφανο που σε σκεπάζει και να είσαι βέβαιη πως η μνήμη σου σ' όλους μας θα παραμένει αιώνια.

Ας είναι ετούτα τα λίγα λόγια, ένα μικρό αμάραντο στεφά-

νι σε Σένα, αγαπητή Χαρίκλεια, όπως ταιριάζει μόνο στους γενναίους.

Δημ. Χαλατσάς

ΝΙΚΟΣ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ (1957 - 2009)

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 52 ετών ο Νίκος Λουκόπουλος. Ο αιφνίδιος θάνατός του, βύθισε σε βαρύ πένθος την οικογένειά του. Θερμά συλληπητήρια στα τρία του παιδιά, στη γυναίκα του, στα αδέρφια και στον πατέρα του.

ΜΝΗΜΗ ΤΑΞΙΑΡΧΗ ΚΟΛΛΙΑ

Με τη συμπλήρωση των δύο χρόνων από το θάνατο του αλησμόνητου θεατράνθρωπου χωριανού μας Φοίβου Ταξιάρχη δημοσιεύουμε αυτή τη φωτογραφία όπου εικονίζεται ο Γιάννης Ρίτσος, η σύζυγός του και ο Φοίβος. Η φωτογραφία είναι από την ηχογράφιση του έργου του Γιάννη Ρίτσου «Πέρα από τον ίσκιο των κυπαρισσιών» που ανέβηκε το Μάιο του 1985 από τους ελεύθερους καλλιτέχνες, σε σκηνοθεσία και συμμετοχή σαν ηθοποιό, του δικού μας, του Φοίβου Ταξιάρχη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

432	Κάλης Ταξιάρχης	10	442	Παπανικολάου Παναγιώτης (Λειβαδιά)	50
433	Κυρίτσης Στάθης	50	443	Λίτσος Γιώργος (Θεσσαλονίκη)	40
434	Χριστοδούλου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	20	444	Χριστοπούλου Σταυρούλα στη μνήμη του πατέρα της Παναγιώτη	30
436	Μώρης Ευθύμιος στη μνήμη του αδελφού του Νικολάου	20	445	Χριστοπούλου Χρυσούλα	20
437	Τριανταφύλλου Ηλίας στη μνήμη της συζύγου του Ευθυμίας	40	446	Αυγερινού Νικολίτσα Κ. (Λειβαδιά)	50
438	Αδάμ Ελένη στη μνήμη του συζύγου της Άγγελου (Λιβαδιά)	20	447	Δανιήλ Ιωάννης του Μαργ.	20
439	Τομαράς Γεώργιος Αθ. (Λαμία)	20	448	Τσολάνα - Δανιήλ Γεωργία στη μνήμη των θείων της Κων/νου & Σπυριδ. Τομαρά	30
440	Δανιήλ Δήμητρα στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου	20	449	Χατζηχριστόφα Πανωραία στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Καλτσά	20
441	Οικ. Χασιακού Γεωργίας στη μνήμη ιερέως Παναγιώτη Χασιακού, Γεωργίου Χασιακού & Γεωργίου Τούμπα	100	450	Μαλιβίτσης Δήμος του Αθ.	20
			451	Μπουρτζάλας Σπύρος στη μνήμη Νικολάου Μώρη	50
			452	Λεβέντη Καίτη στη μνήμη των γονέων και των αδελφών της	40

453	Οικ. Δανιήλ Δημητρίου στη μνήμη της αδελφής του Δήμητρας	20	470	Μώρη Κατερίνα συζ. Παναγιώτη Θεοδ. Μώρη στη μνήμη του θείου της Νικολ. Π. Μώρη	100
454	Πριοβόλου Αικατερίνη στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου	30	471	Οικ. Αφροδίτης Μώρη στη μνήμη συζύγου, πατέρα & παππού Νικολάου Μώρη	150
455	Παπανικολάου Γιώργος	50	472	Χαμηλός Απόστολος στη μνήμη Νικ. Μώρη	50
456	Αυγερινού Κατερίνα του Κων. (Λειβαδιά)	20	473	Κωνσταντινίδη Έφη στη μνήμη των γονέων της Δημητρίου & Αγγελικής (Κούλας) Μουζάκη	30
457	Μπουρτζάλα Άννα (Λαμία) στη μνήμη Ηρακλή Ραπτόπουλου	50	474	Μαλιβίτσης Παναγι.της στη μνήμη των: Δημητρίου & Αγγελικής (Κούλας) Μουζάκη, Ζωής Μαλιβίτση & Λυκ. Παπαγεωργίου	30
458	Τριανταφύλλου Ευθυμία (Λαμία)	50	475	Λευκαδίτη - Καραμανώλη Ελένη	15
459	Βλότσος Δημήτριος (Σοφάδες Καρδίτσας)	50	476	Χασιακού Νάση	50
460	Γκινόπουλος Αντώνης	50	477	Χασιακού Φρόσω	50
461	Χαμηλού Μαρίνα στη μνήμη Νικ. Μώρη	20	478	Χασιακού Νάση στη μνήμη Σταμάτη Κάνδια, συζύγου Καλλιόπης Χασιακού	100
462	Λευκαδίτη Γεωργία του Δημητρίου	50	479	Χασιακού Φρόσω στη μνήμη Σταμάτη Κάνδια, συζ. Καλλιόπης Χασιακού	100
463	Ζούγρος Θανάσης του Αλεξ.	50	480	Χαμηλός Απόστολος στη μνήμη του θείου του Παναγιώτη Βοχτσαλίδη	100
464	Κόλλια Μαρία του Δημ. στη μνήμη του συζύγου της Δημ. Κόλλια (Καραμήτρος)	100	481	Τσίνας Κωνσταντίνος (Καρδίτσα)	20
465	Φίκας Περικλής (Θεσ/νίκη)	50			
466	Κοτσίφη Γεωργία του Δημ.	20			
467	Ράπτης Ιωάννης στη μνήμη της συζύγου του Χαρίκλειας και των παιδιών του Δημητρίου & Παναγιώτη	50			
468	Σεραφειμοπούλου Αθανασία	20			

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ ΑΡΙΘ. 2164 (έτους 1859)

Ο φίλος του χωριού μας Περικλής Φήκας του Κων/νου, έφερε στο φως από το αρχείο του νομού Φθιώτιδος το με αριθ. 2164 και ημερομηνία 3/5/1859 προικοσύμφωνο της κινητής και ακίνητης περιουσίας που έδωσε ο Γιάννης Χαμηλός, ως προίκα της θυγατέρα του Αικατερίνης, στο Βασ. Καραπαναγιώτη. Η ανακάλυψη αυτού του εγγράφου καθώς και τριών συμφωνητικών αγοραπωλησίας ακινήτων είναι πολύ σημαντικό στοιχείο για την ιστορία, τη λαογραφία και ειδικότερα το κοινωνικό βίο των προγόνων μας. Ευχαριστούμε το φίλο μας Περικλή, που είχε την πρόνοια να συγκεντρώσει και να μας αποστείλει τα σπουδαία αυτά έγγραφα.

Εν Λαμία σήμερα, την εικοστήν τρίτην Μαΐου, του χιλιοστού οκτασιοστού πεντηκοστού ενάτου έτους (1859), ημέραν Σάββατον και ώραν δωδεκάτην προ μεσημβρίας, ενώπιον εμού του Συμβολαιογράφου και κατοίκου Λαμίας, Θεοδώρου Δυοβουνιώτου, εν τω γραφείω μου, ευρισκόμενω εν τη οικία των τέκνων Τσακανίκα, κειμένη επί της πλατείας Όθωνος και των μαρτύρων Κώστα Χρ. Ράμμου εμπόρου, κατοίκου Μαυρολιθαρίου του Δήμου Κιτινίων, γνωστών μου πολιτών Ελλήνων και μη εξαιρουμένων, ενεφανίσθησαν οι **Γιάννης Χαμηλός** και **Βασίλειος Καραπαναγιω-**

τάκης, γεωργοί, κάτοικοι Κουκουβίστας, του Δήμου Δωριαίων, γνωστοί μου και μη εξαιρούμενοι και εξέθεσαν τα εξής: Ο μεν Γιάννης Χαμηλός, ότι οικειοθελώς και ευχαρίστως προσφέρει εις τον γαμβρόν του **Βασίλειον ΚαραΠαναγιωτάκη**, ως προίκα της θυγατρός του **Αικατερίνης**, την εξής κινητήν, ακίνητην και αντικίνητον περιουσίαν κειμένην εντός της περιφέρειας του χωρίου Κουκουβίστας του Δήμου Δωριαίων, ελευθέραν παντός νομίμου βάρους, την οποίαν έχει εις την κατοχήν του και κοινότητά του, ήτοι:

1) Μίαν οικίαν κειμένην εντός του χωρίου Κουκουβίστας, κατά την θέσιν Ρούγα, Μαχαλάν, ανώγειον, συγκειμένην εξ ενός ανώγειου δωματίου και ενός κατωγίου, μετά της αυλής και του περιβολίου της, ενός τετάρτου, μετά των εν αυτώ δέντρων και συνορευομένην γύρωθεν με οικίας των, Ιωάννου Μαλιβίτζη, Νικολάου Χαμηλού, Δήμου Χαμηλού και δρόμου.

2) Μίαν συκαμινομωρέαν, ευρισκομένην εντός του κήπου του Νικολάου Χαμηλού και πλησίον του ρέματος.

3) Μίαν τραπεζουινίαν ελατίνην, χωρητικότητος τριάκοντα πέντε φορτωμάτων οίνου, ένα βαγένι πέντε φορτωμάτων, έτερα όμοια χωρητικότητος δύο φορτωμ άτων, ελάτινα. Εν βαντσι κέδρινον διά ρακίτ ων τεσσαράκοντα οκάδων, δύο κάδες, εν δύο πεντήκοντα κοιλών χωρητικότητος. Ένα κακάβι χάλκινον τεσσάρων οκάδων, ένα ταψί, έν τηγάνι, εν τσουκάλι, μίαν μίαν μάσαν, ένα καζάνι, ένα τσαπί, ένα τσεκούρι, ένα και ένα δισάκι.

4) Έναν αγρόν, εις θέσιν Βάλα τα λειβάδια, εκ τριών τεμαχίων και πέντε στρεμμάτων, συνορευομένων γύρωθεν με ιδιοκτησίας των Κωνσταντίνου Νικολάου Χαμηλού, Σταματίου Λιάνου και σουδαν.

5) Έτερον αγρόν, εις θέσιν Αγία Τριάς, στρεμμάτων δύο, συνορευομένου γύρωθεν, με ιδιοκτησίας των Δημητρίου Χαρατσή, Νικολάου Χαμηλού, Δήμου Χαμηλού και Χριστόδουλου Παναγιωτόπουλου.

6) Έτερον αγρόν εις θέσιν Σκαστή Λάκκα, στρέματος ενός ήμισυ και συνορευομένου γύρωθεν με ιδιοκτησίες των, Ηλία Γεωργάκη, Θεοδωρίνας Ιωάννη Παπαδημητρίου και με ρέμμα.

7) Έτερον αγρόν εις θέσιν Άγιος Νικόλαος, ενός ήμισυ στρέματος και συνορευομένου γύρωθεν με ιδιοκτησίες των, Ηλία Νικολάου, Νικολάου Χαμηλου και αγρόν ιδικόν του.

8) Έτερον αγρόν εις θέσιν Άγιος Νικόλαος, ενός στρέματος, συνορευομένου γύρωθεν με ιδιοκτησίας του Νικολάου Χαμηλού, Δήμου Χαρατσή, Καρατάσου και Νικολάου Χαμηλού.

9) Όμοιον εις θέσιν Γωνία, ενός ήμισυ στρέματος και συνορευομένου γύρωθεν, με ιδιοκτησίες του Νικολάου Κατσανιώτη, Νικολάου Χαμη-

λού, Παναγιώτου Χριστοδούλου και Νικολάου Χαμηλού.

10) Όμοιον εις θέσιν Τσαγκάρι, ήμισεως στρέματος και συνορευομένου γύρωθεν, με ιδιοκτησίες του Νικολάου Καλυβίτσα, Νικολάου Χαμηλού, Γεωργίου Ηλία και Γεωργίου Καλυβίτσα.

11) Όμοιον εις θέσιν την Λάκαν, τριών ήμισεως στρέματος και συνορευομένου γύρωθεν με ρέμα, δρόμον καί Κυριακήν Λίτσου.

12) Όμοιον εις θέσιν Γούρναν, στρεμμάτων οκτώ, και συνορευομένου γύρωθεν, με ιδιοκτησίες του Νικολάου Χαμηλού, Ευθυμίου Αναγνωστοπούλου, Ηλία Δανιήλ και Χαραλάμπη Γεωργάκη.

13) Μίαν άμπελον, στρεμμάτων πέντε εις θέσιν Καλύβια, συνορευομένη γύρωθεν με ιδιοκτησίες των Δημητρίου Χαμηλού, Δήμου Χαρκαλή, Χαραλάμπη Κωστούλα και Δήμου Χαμηλού ήτοι δέκα το όλον μετά του ακαλλιεργήτου τόπου τούτου.

Και έναν όνον φορτηγόν, ετών τριών, αξίας τούτου δραχμών δύο χιλιάδων (2.000) άτινα παραδίδει από τούδε, εις την κατοχήν και κυριότητα της θυγατρός του Αικατερίνης δυναμένης να τα διαθέση όπως βούλεται και συμφώνως με τους εν ισχύ πολιτικούς νόμους..... παντός δικαιώματος κατοχής και κυριότητας

Ο δε Βασίλειος Καραπαναγιώτης, εξέθεσεν ότι παραδέχεται καθ' ολοκληρίαν τους όρους του παρόντος προικοσυμφώνου εγγράφου, και έλαβεν άπάσαν την ανωτέρω προίκα, εις την κατοχήν και κυριότητά του κατά την σύνταξιν τούτου.

Διό συνετάγη το παρόν, ανεγνώσθη ευκρινώς και μεγαλοφώνως ενώπιον πάντων των ανωτέρω και υπεγράφη, παρ' όλων ημών νομίμως εκτός του Γιάννη Χαμηλού, δηλώσας ούτος άγνοιαν γραμμάτων.

Εις τους συμβαλλομένους υπενθυμήθη ο νόμος της μεταγραφής.

Οι μάρτυρες Οι συμβαλλόμενοι

Ο συμβολαιογράφος Λαμίας

Θ. Δυοβουνιώτης

Υποσημ. **ζοιλό** = μονάδα μετρήσεως βάρους, σιτηρών κυρίως, που ισοδυναμούσε με μισό καντάρι, δηλαδή είκοσι δύο οκάδες.

Ο Σαλταπήδας

του ΝΙΚΟΥ Ι. ΔΑΝΙΗΛ

Όπως το συνήθιζε κάθε βράδυ που 'ρχόταν απ' τα μαγαζιά του χωριού κάτω στο Μύλο ο πατέρας, αφού η μάνα κένωνε στα τσιγκινα πιάτα το λιγοστό φαΐ που μαγέρευε και βάναμε μια χασιά στο στόμα μας, εκείνος, αρκετά ταξιδεμένος -απ' ανάγκη βέβαια- αρχινούσε να μας διηγείται τις παράξενες ιστορίες και περιπέτειες της ζήσης του, της νιότης του, σε μακρινούς και ξένους τόπους. Είχε σίγουρα το χάρισμα απ' το Θεό να τα λέει όλα τόσο όμορφα, μ' ένα δικό του γλαφυρό τρόπο. Εμείς, τα μικρά παιδιά του, καθισμένα σταυροπόδι καταή, με το κεφάλάκι μας να στηρίζεται στις χούφτες μας, τον τηράγαμε μ' ορθάνοιχτα μάτια στο φως του λύχνου και τον ακούαμε με κατάνυξη να λέει., να λέει., για τα χίλια δυο...

Γεννημένος ο μπάρμπα-Γιάννης ο πατέρας μου, το σωτήριο έτος 1887, όταν ξεσπάσανε οι βαλκανικοί πολέμοι του 1912-13, ήταν ώριμος άντρας για να πάει να πολεμήσει. Έτσι, έλαβε και σ' αυτούς μέρος. Άπειρες οι αναμνήσεις και οι αφηγήσεις του, για μάχες που δόθηκαν πάνω στα μακεδονίτικα βουνά, μα και σ' άλλες μάχες μέσα σε χαρακώματα ή σώμα με σώμα με τον εχθρό, με εφ' όπλου λόγχη. Όσα ακούαμε απ' το στόμα του, ήταν πρωτόγνωρα κι απίστευτα πράματα, για το αδειανό ίσαμε

τότε κεφάλι μας. Με τον αδερφό μου το Βασιλάκη, όλο απορίες γιομάτοι, τον ρωτάγαμε διάφορα. Ήμασταν περιεργοί ακόμα και για τις στολές...

-Τι φοράγατε τότε, πατέρα;... φουστάνελες; ήσασταν τσολιάδες, σα να λέμε;

-Ναι., μερικοί φοράγανε και τέτοιες. Άλλοι πάλι, τα σελάχια τους κι όποιο σκουτί έφεραν απ' το σπιτι τους. Είχαμε όμως, λεβέντες μου, και τα ευζωνάκια μας., τα καμάρια μας. Λέγαμε συχνά και το τραγουδάκι «εγώ είμ' εγώ, βζωνάκι γοργό...»

Η αλήθεια είναι πως, ό,τι και να μας έλεγε ο πατέρας, εμείς το χάρταμε...

- Πατέρα., σκότωσες ποτέ κανέναν άνθρωπο., ας ήταν κι εχθρός., μπορείς να μου πεις.; τον ρώτησα ένα βράδυ.

Τον είδα να ξαφνιάζεται κάπως., έτσι μου φάνηκε. Σούφρωσε τα χείλια του... Κι είπε κατόπι :

-Δεν ξέρω, παιδι μου... Ειλικρινά, δεν ξέρω. Αν ρωτάς για τον πόλεμο., χμ!, εκεί, αν δεν τους φας, θα σε φάνε!

- Δεν μου απλοϊέσαι στα ίδια όμως...Σκότωσες, για δε σκότωσες; επέμεινα.

Πάλι το σκέφτηκε.

- Μπορεί να μη σκότωσα ποτέ κανέναν., είπε. Να ντουφέκαγα στο γάμο του Καραγκιόζη. Αλλά,

πάλι, μπορεί και να βάρεσα καμιά εικοσαριά... Πού θες να ξέρω ; Σάμπως καθόμουνα να τους μετρήσω; Η έγνοια μου εμένα ήταν να προλάβω να ματαγιομώσω το γκρα., προτού μου την ανάψει ο άλλος., ο Βούλγαρος., Τούρκος., ή ό,τι διάολο ήταν...

Η αφεντιά μου όμως ήθελε πλειότερες εξηγήσεις. Γι' αυτό, ματαρώτησα τον πατέρα.

- Καλά., δεν τόξερες πως, ντουφεκώντας τον, ίσως και να τον σκότωνες.; Ήτανε σωστό ;

- Έ, τι λέμε τόσην ώρα; Τόξερα! Και τι μ' αυτό; Έπρεπε να το κάμω! Πρέπει να ξέρεις πως στον πόλεμο, σε ώρα μάχης, δεν διωλίζεις, παιδι μου, τον κώνωπα...

- Ορίστε.; Τι είπες, πατέρα;

Εκείνος έσκασε χαμόγελο. Του αρέθανε πολύ οι καθαρευουσιάνικες εκφράσεις.

-Λέω., δεν ψάχνεις για το σωστό και το δικιο. Ψιλά γράμματα είν' αυτά. Κοιτάς να σώσεις το τομάρι σου. Άλλωστε, κάνεις ό,τι κάνεις, γιατί άλλοι σε διατάζουν. Αυτοί, υποτίθεται, έχουν την ευθύνη. Εσύ, απλά, υπακούς. Δεν το κάνεις συνειδητά, γιατί το θες. Κάνεις δηλαδή υποχρεωτικά κι αυτό που δεν θες. Είσαι ρομπότ., χωρίς ψυχή κι αισθήματα., ούτε δική σου βού-

ληση...Κατάλαβες, καλό μου παιδί;

- Προσπαθώ, πατέρα...Θες να πεις πως από μόνος σου δε σκότωσες άνθρωπο...

- Όχι.

- Ούτε πέρασε ποτέ απ' τη σκέψη σου τούτο το πράμα...Για κάνω λάθος ;

Χαίδεψε πρώτα το τσιγκελωτό του μουστάκι, έστριψε κι ένα τσιγάρο, που τ'άναψε στο λυχνάρι... Αφού τράβηξε μ' απόλαση δυο ρουφηξιές, τον άκουσα να λέει:

- Τώρα που το λες, κυρ-Νικολάκη μου, ξέρεις πόσο πίσω, σε βάθος χρόνου, με πας ; Νά'ξερεις τι μου θύμισες τωραδά...! Πω πώ., στ' αλήθεια., σάμπως και νάχεις δικιο... Κάποτε, το σκέφτηκα κι αυτό. Φτηνά τη γλίτωσε ο Σαλαπιήδας τότε!

- Ποιος Σαλαπιήδας ;

- Ο... χωριανός μας. Ο Αντρέας. Ξέρετε..., πούχει το σπίτι από πάνω στης Μότσιως τη βρύση.

- Πες μας, αν θέλεις, την ιστορία, πατέρα..., είπ' ο Βασιλάκης ο αδερφός μου. Θέλουμε να την ακούσουμε. Έτσι δεν είναι, Νίκο;

- Έτσι..., συμφώνησα του λόγου μου. Τό'θελα πιο πολύ.

- Ότι θυμάσαι., συνέχισε ο Βασίλης. ήσασταν μαζί στον πόλεμο.;

- Όχι, δεν ήμασταν εκεί μαζί... Αλλού ήμασταν. Πωπωπώ, τι θα πάθαινε ο χριστιανός!

- Πες μας την..! είπα με ανυπομονησία.

Τα επιφωνήματα του πατέρα, μας μεγάλωναν την περιέργεια.

- Αφού θέλετε να την ακούσετε κι επιμένετε, καλά να πάθετε και σεις. Είστε έτοιμοι;

- Ναι! Πανέτοιμοι κι όλο αυτιά. Σε ακούμε...

Ο πατέρας φουμάρησε κάνα δυο γερές ρουφηξιές, φύσηξε 'σιαπέρα τον καπνό του, που ντουμάνιασε το μικρό δωμάτιο κι αρχίνησε:

- Το λοιπόν, που λέτε, πουτσούλες μου... -μ' αυτό το...χαϊδευτικό όνομα μάς προσφωνούσε εμένα και το Βασιλάκη, τ' αγόρια του...η χάρη μου, όπως το ξέρετε, ξεπέρασε τα στενά όρια του τόπου μας κι έφτασε ως την Αμερική... Δυο φορές μάλιστα. Μια στο Μιλγουόκυ και την άλλη στο Σηάτλ.

Ας όψονται οι καιροί., οι αναδουλειές., η καταραμένη φτώχεια., η μετανάστευση... Τη μια φορά, πήγα ολομόναχος, Την άλλη, όμως, είχα παρέα και τον Αντρέα. Ήμασταν σχεδόν συνομήλικοι. Λεβεντονιοί τότε., ωραίοι., αχ! τι τα θες!

Με μια κίνηση αυθόρμητη, έστριψε το αρειμάνιο μουστάκι του.

- Αλλά, δυστυχώς και εντελώς άφραγκοι! πρόστεσε ύστερα.

Και προχώρησε παρακάτω:

- Στο χωριό μας δεν υπήρχανε δουλειές, ούτε ελπίδα. Πέρα στην Αμερική, στη γη της επαγγελίας, τρέχανε τότε σωρηδόν, από παντού, οι ταλαίπωροι και καταφρονεμένοι άνθρωποι, για να καλύτερέψουνε την τύχη τους, να ξεγλιστρήσουν απ' τη μιζέρια. Φυσικά, όσοι το μπορούσαν... Εγώ που είχα ματαπάει εκεί γ' αρκετό καιρό, έμαθα γλήγορα να μιλάω καλά και τη γλώσσα τους...Και να τη γράφω. Μου άρεθε...

- Αυτή που προσπαθείς να τη μάθεις και σε μας, πατέρα; ρώτησα. Δύσκολη είναι...

- Αυτήν! Χρειάζεται... Λοιπόν... Είχα δουλέψει, όπως σας έχω ματαιπει, σαν εργάτης στους σιδηρόδρομους., στην κατασκευή των γραμμών., στρώναμε τις ράγες... Ήταν μια δουλειά σκληρή μπορώ να πω, που την ήξερα όμως, γιατί την είχα καμωμένη και στη Μακεδονία, στα σύνορα, για κάμποσο διάστημα, έχοντας μαζί μου και τη μάνα σας... Τι να σας ειπώ, παιδιά μου...Τότε έμαθε και η μάνα σας να μιλάει ξένες γλώσσες., -συμπλήρωσε ο πατέρας, μ' ένα πονηρό χαμόγελο. Ρωτήστε την!

- Αλήθεια μάνα;

- Αμ τι δα., ψέματα;! Είπ' εκείνη όλο καμάρι.

- Πες μας κάτι απ' αυτά πού'μαθες...

- Ντόμπρου ούτρου., ντόμπρου βέτσε..! τα ξεφούρνισε αμέσως.

- Σα να λέμε., τι...;

- Δεν ξιέρου... Πάντους, ήταν ολάβικα...

Ο πατέρας έσπευσε να καλύψει το κενό της άγνοιας της μάνας.

- Καλημέρα, καλησπέρα, θα πει... Αλλά, πού είχαμε μείνει ;

- Στους σιδηρόδρομους...

- Έ, ας μην εκτροχιαστούμε σε άλλα θέματα απόψε, ας μεινουμε σ' αυτές τις ράγες. Ο ...Σαλαπιήδας, που λέτε, τάβγαζε κι αυτός δύσκολα εδώ στο χωριό. Κάτι προβατάκια είχε ο καημένος και τα βόσκαγε στο Μακρυλάκωμα... Στην Αμερική, νόμιζε κι αυτός όπως όλοι μας, πως θά'βρισκε χαϊρι και προκοπή, πως τα δολάρια είναι πεταμένα στο δρόμο. Έτσι, μόλις άκουσε πως του λόγου μου θα μετανάστευα ξανά, ήρθε κι αρχίνησε τα παρακαλετά : «-Πάρε με

κι εμένα, φίλε Γιάννη, μαζί σου!». Τον Αντρέα τον ήξερα -και τον ξέρω δηλαδή- πολύ καλά. Λεβέντης και πρώτος γλεντζές...Μπεσαλής κι ανοιχτόκαρδος... καλός άνθρωπος κι αγαπημένος φίλος. Θα το ξέρετε και σεις -κι άμα δεν το ξέρετε, σας το λέω τώρα για να το μάθετε- δεν έλειψε ποτέ του απ' τα πανηγύρια -πάντα πρώτος και καλύτερος!-, ούτε απ' όπου υπήρχαν 'όπατα'... Είχε όμως κι ένα χούι... Ήτανε μεγάλο πειραχτήρι! Άμα μου τόπε πως θέλει νάρθει μαζί μου, εγώ δεν το πολυσκεφτήκα. Παρέα ήθελα, εδώ που τα λέμε. Στα ξένα, η μοναξιά είναι αβάσταχτη. «-Εντάξει! τού'πα. Ετοιμάσε τη βαλίτσα σου, σε δυο μέρες φεύγουμε». Έτσι, μια ωραία πρωία, πήραμε την πόστα απ' το Μπράλο και φτάσαμε στον Πειραιά... Στοιβαχτήκαμε σ' ένα παπόρι, ένα σωρό άνθρωποι και κινήσαμε για το μακρινό μας ταξίδι... που θα βάσταξε... δε θα βάσταξε; ...τουλάχιστο δυο μήνες, για να διασχίσει το παπόρι τον Ατλαντικό και ν' αράξει στο Μπόστον...

Τράβηξε μια τελευταία ρουφηξιά και φρουντζούληξε τ' αποσιγαρο στο τζάκι.

- Λοιπόν, πατέρα, τι έγινε παρακάτω; Γιατί πήγες να σκοτώσεις το φίλο σου;

- Υπομονή. Θα τ' ακούσετε σε λίγο. Δε θα σας κουράσω με άλλες λεπτομέρειες σχετικά με το ταξίδι. Θα πάμε αμέσως στον τόπο -πολύ μακριά απ' το Μπόστον και τη Νέα Υόρκη- όπου γύρευαν εργάτες, σαν εμάς, για την κατασκευή των σιδηροδρομικών γραμμών. Η

Αμερική, παρθένα ακόμα ήπειρος, αλλά και ραγδαία αναπτυσσόμενη, είχε ανάγκη να οργανώσει τις συγκοινωνίες της και ειδικά τους σιδηρόδρομους, ώστε να μεταφέρονται γλιγορότερα άνθρωποι και εφόδια σε μακρινές αποστάσεις. Στην Αμερική, παιδιά μου, τότε, είχε μαζωχτεί κάθε καρδιάς καρδί. Ήταν η εποχή του τσάρλεστον, που χαλούσε κόσμο. Κακοποιά στοιχεία, μπόλικα. Όλα τα φυράματα! Και συνδικάτα του εγκλήματος... Τα 'σιδερίκά', έδιναν κι έπαιρναν...

- Σιδερίκά...; τι θα πει αυτό; απόρησα.

- Κουμπούρια! ειπ' ο πατέρας. Αυτό θα πει Συμμορίες από μαύρους κι άσπρους, γιομάτος ο τόπος. Τα 'σιδερίκά'... σα να λέμε τα πιστόλια, που τ'άβρισκε εύκολα ο καθένας στην πιάτσα, τα κουβαλούσαν όλοι. Τά'χαν για προστασία. Δεν σας κρύβω, πως είχα κι εγώ αγοράσει ένα...

- Μπα! κάναμε έκπληκτοι.

- Τό'χα κρυμμένο στην κωλότση... για ώρα ανάγκης.

- Λοιπόν, λοιπόν ; είπαμε ανυπόμονα.

Στάθηκε λίγο να κοιτάει λοξά το μπουχαρή, ψηλά, σαν κάτι να σκεφτόταν.

- Θυμάμαι... ειπε κατόπι, φτάσαμε με τον Αντρέα κοντά σε μια μεγάλη λίμνη... Θα σας γελάσω, πώς τη λέγανε... Εκεί υπήρχαν μπόλικοι εργάτες που δούλευαν, ιδροκοπώντας μέσα στην κάψα του καλοκαιριού. Ήταν κι αυτοί μετανάστες, οι πλειότεροι Ευρωπαίοι... Άγγλοι, Γάλλοι, Ρώσοι, Γερμανοί, Ιταλιάνοι... μια χάβρα

Ιουδαίων, όπου μιλιόντουσαν πολλές γλώσσες. Αλλά εμάς, τι μας ένοιαζε αυτό; Αρκεί να βγάζαμε λεφτά. Γι' αυτά τα ρημάδια πήγαμε... Αφού ταχτοποιήσα τις διατυπώσεις με τους υπεύθυνους, μιας και, γνωρίζοντας τη γλώσσα, μπορούσα να συνεννοηθώ μαζί τους, πιάσαμε δουλειά με τον Αντρέα. Αρχίσαμε να στρώνουμε κατατή τις σιδερένιες ράγες για το τρένο...

- Είχε και Ινδιάνους εκεί πέρα, πατέρα; τον διάκοψα. Έτυχε να ιδείς κανέναν με τόξο και φτερά στο κεφάλι; Κάναν ερυθρόδερμο...

- Όχι, δεν έλαχε να ιδώ. Μην ξεχνάς πως όταν φτάσαμε εμείς εκεί, ήτανε πια πολύ αργά. Είχαν προκάμει οι Αμερικάνοι -τα «χλωμά πρόσωπα»- και τους είχαν ξεπαστρέψει τους καημένους. Τους άρπαζαν τη γη τους. Τι να σου κάμουν τα τόξα και τα βέλη; Οι άλλοι είχαν καραμπίνες. Κατάλαβες;

- Μάλιστα...

- Μια μέρα, που λέτε, παλικαριά μου, -συνέχισε την αφήγησή του ο πατέρας - ήταν μεσημεράκι, ο ήλιος έκαίγε και πύρωνε κι εμείς, όλοι οι εργάτες, ένα σμάρι ανακατεμένων ξένων, είχαμε αράξει κάτω από κάτι δέντρα, στη σκιά, κάνοντας ένα διαλειμματάκι, να φουμάρουμε και ν' ανασάνουμε. Έβγαλα τις μπότες που φορούσα, για ν' ανασάνουν και τα ποδάρια μου...Και τότε ο Αντρέας ο φίλος μου, πού'χε καθίσει πλάι μου, τι έκαμε, θαρρείτε;

- Πού'θες να το ξέρουμε...

- Άρχισε να με πειράζει, ο θεομπαίχτης...Σας είπα ήδη, ήταν μεγάλο πειραχτήρι.

- Τι σου'καμε δηλαδή...; πεταχτήκαμε με το Βασίλη.

- Να... άρχισε να με γαργαλάει... από κάτω... στις πατούσες μου. Εγώ, αυτό το πράμα δεν το άντεχα ποτέ μου. Τρελαινόμουν!

- Ουτ' εγώ, πατέρα... δεν το μπορώ αυτό, να με γαργαλάνε στα ποδάρια μου...Κι ακόμα χειρότερα, άμα είναι στις αμασχάλες μου... είπα.

- Μού'μοιασες, παιδί μου, γι αυτό... Όπως ήμουν ξαπλωτός, τού'πα: «-Αντρέα, παράτα με ήσυχο!». Δε με άκουσε, συνέχισε το χαβά του. Καθώς με γαργάλαγε, μού'λεγε κιόλας: «γάτα, γάτα, γάτα, γάτα!». Πάλι εγώ: «-Βρε Αντρέα, σε παρακαλώ... άσε τα πειράγματα και τ' αστεία σου... που είναι και κρύα... τι σ' έπιασε ξαφνικά;» Τίποτ' αυτός ο στούρνος! Δώσ'του και με πιλάτευε πλειότερο, γελώντας σα χάχας. Άρχισα να θυμώνω πολύ. Ανέβηκε... τι να σας πω... το αίμα στο κεφάλι μου. «- Αντρέα! του χούγιαξα αγριεμένος, πάψε να με τυραννάς χωρίς λόγο και να χαχανίζεις, αφού ξέρεις, άθλιε, πως υποφέρω!».

Μπα... εκείνος τίποτα! Συνέχισε να με βασανίζει. Έ, τότε, παιδιά μου, επειδή και η υπομονή, ακόμα κι η γαϊδουρινή, έχει τα όριά της, άρχισα να τότε βρίζω με ακατονόμαστες βρισιές, πράμα που όπως θα ξέρετε δε συνηθίζω να το κάνω...

- Ποτές μας δε σ' ακούσαμε...

- Δεν έχω σοβαρό λόγο, για κάτι τέτοιο. Τότε, όμως... είχα και παραιείχα! Άρχισα να κουνάω και τα ποδάρια μου, σαν το τσινιάρικο άλογο, για ν' αποφύγω το επίμονο γαργαλητό του, αλλ' αυτός, ο παλιομασκαράς, δεν έλεγε να σταματήσει. Αγανάκτησα στο έπακρο. Θόλωσε το μυαλό μου. Ζουρλάθηκα!

Ήρθε η κακιά η ώρα, που ούτε εγώ την είχα σκεφτεί, ούτε κι ο φίλος μου τη φανταζόταν. Και δεν τη φύλαξα...! ενώ έπρεπε...Έχασα την ψυχραιμία μου. Και τότε ξέσπασα με δυνατές φωνές -που έκαμαν τους ξένους γύρω μας να μας κοιτούν παραξενεμένοι- και με βρισίδια, που πήραν σβάρνα όλους τους Χριστούς και τις Παναγιές, μαζί με μια αμαξοστοιχία γιομάτη αγίους... «-Βρε παλιοκερατά...! ούρλιαξα. Στάσου και θα ιδείς τώρα! Για να μάθει!» » Με μια γλήγορη κίνηση έφερα το δεξί μου χέρι στην κωλότσεπη του παντελονιού και τράβηξα το πιστόλι! Αυτός, μόλις τό'δε, σκιάχτηκε. Τι σκιάχτηκε δηλαδή...

Μάλλον, τά'καμε απάνω του... Παράτησε αμέσως το γαργάλημα. Μ' ένα σάλτο, πετάχτηκε όρθιος κι άρχισε να τρέχει 'σιαπέρα σαν το ζαρκάδι. Σαλταπήδας, όνομα και πράμα!

- Τον πυροβόλησες...;

- Αμέ; Τι τον έκαμα λέτε; Τον σημάδεψα και τού'ριξα, του άτιμου!

- Τον βάρεσες;

- Όχι...

- Γιατί όχι;

- Πώς να τον βάρεσω...; Το όπλο μου ήταν άδειο. Τό'χα ξεχάσει έτσι...

- Πάλι καλά!

- Ευτυχώς, να λέτε... ήταν τυχερός ο χριστιανός... Θα τό'χα τύψη για μια ζωή, άσε που μπορεί να ήμουν ακόμα στην Αμερική, κλεισμένος σε καμιά «στενή»...

- Και, μετά, τι έγινε;

- Τι θέλατε να γίνει; Εμένανε, μου πέρασε ο θυμός γλήγορα. Το ξέρω... Είναι ένα απ' τα ελαττώματά μου, να μου περνάει... Ο Αντρέας δεν έπαψε ποτέ νάναι φίλος μου. Τούτο ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό. Το ξεχάσαμε κι οι δυο μας, αφότου μου ορκίστηκε στα κόκαλα της μάνας του, πως δε θα το ματακάμει. Μείναμε κάμποσο καιρό στην Αμερική, πήγαμε και σ' άλλα μέρη,το γλεντήσαμε, δε λέω... βγάλαμε κάτι δολαριάκια, αλλά, για κακή μας τύχη... αχ! και πάλι αχ!... τα χάσαμε όλα με το μεγάλο κραχ, την παγκόσμια οικονομική κρίση που ξέσπασε το 1929 και μας ανάγκασε, παιδιά μου, να γυρίσουμε άρον άρον φτωχότεροι στην Ψωροκώσταινα...Εγώ στο Μύλο μου, εδωδά, ν' αλέθω κι ο Αντρέας στο Μακρυλάκωμα της Γκιώνας, να ματαφυλάει γιδοπρόβατα... Αυτά, γι' απόψε. Αρκετά είπαμε. Και τώρα, 'μπρος, όλοι για ύπνο! Σβήστε το λύχνο και χωθείτε στα ρούχα...

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ.

Ο Σύνδεσμός μας φέτος συμπληρώνει 47 χρόνια ζωής (1962-2009). Ας ευχηθούμε να υπάρχουν όσο υπάρχουν οι Καλοσκοπίτες.

Σε όλα αυτά τα χρόνια στα Δ.Σ. προσέφεραν τις υπηρεσίες τους εθελοντικά, πολλοί συμπατριώτες και πάντα με πολύ ενθουσιασμό. Οι κριτικές βέβαια δεν έλειψαν ποτέ. Πάντα καλές και κάποιες φορές και κακές.

Στις 17/1/2010 στο ξενοδοχείο Novotel θα γίνει και πάλι η γενική συνέλευση και οι εκλογές. Η θητεία του τωρινού Δ.Σ. τελειώνει. Η αντικατάσταση των παλαιών με νέα πρόσωπα, νέα σχέδια και ιδέες είναι επιβεβλημένη. **Εξάλλου ήρθε η ώρα να παραδώσουν κι αυτοί που επί 35 χρόνια εργάζονται για την έκδοση της Εφημερίδας και να αναλάβουν άλλοι με νέες ιδέες, για να συνεχιστεί η έκδοση της Κουκουβίστας, που τόσο μεγάλη είναι η προσφορά της για το χωριό μας και τους ανθρώπους του.** Επιβάλλεται, λοιπόν, να νοιαστούμε για την Καλοσκοπή και να υπάρξουν νέες υποψηφιότητες για μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου. Μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου, σκεφτείτε το και αποφασίστε την ενεργή συμμετοχή σας...

Είδηση της τελευταίας ώρας : Την Κυριακή 4 Οκτωβρίου 2009, μέλη της «Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας», μας ενημέρωσαν ότι στη Θέση «Μέγα Ημεροτόπι» της Γκιώνας, έχουν ξεκινήσει ερευνητικές γεωτρήσεις και διάνοιξη δρόμων από μεταλλευτική εταιρεία, που δεν γνωρίζουμε ποιά είναι, καθότι το γεωτρήσανο και τα άλλα μηχανήματα που βρίσκονται εκεί δεν έχουν κάποια διακριτικά. Η Κίνηση έχει ήδη καταθέσει σχετικό ερώτημα στη Νομαρχία Φωκίδας σχετικά με αυτές τις γεωτρήσεις, καθότι δεν έχει προηγηθεί κάποια σχετική ενημέρωση για έκδοση άδειας γεωτρήσεων για βωξίτη στη συγκεκριμένη περιοχή.

“ Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552
e-mail: atelier1@antoniadis-sa.gr

παλιά φωτογραφία

Στη Θεσσαλονίκη το 1950. Ο Γιάννης Κουφός, ο Αθανάσιος Μαλεβίσης και ο ανιψιός στρατιώτης Φίλιππος Τριανταφύλλου.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Στις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου για ανάδειξη βουλευτών της χώρας η ψηφοφορία στο χωριό είχε ως εξής:

ΠΑΣΟΚ 76, ΝΔ 45, ΛΑΟΣ 23

ΣΥΡΙΖΑ 13, ΚΚΕ 4, ΒΕΡΓΗΣ 2 ΛΟΙΠΟΙ 27.
Βουλευτής της μονοεδρικής μας έδρας εξελέγη από το ΠΑΣΟΚ, η Παπαθανάση Αφροδίτη. Της ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο της, φροντίζοντας και τα χωριά μας.

ΑΣΠΡΗ ΓΡΑΜΜΗ

Όπως έχουμε γράψει και σε προηγούμενο τεύχος (150) το επαρχιακό δίκτυο 51 χιλ. Βρύζες βελτιώθηκε σημαντικά. Έκλεισαν οι λακκούβες κι έγιναν τεχνικά έργα μέχρι του Ζαγγανά. Δε γνωρίζουμε πότε θα συνεχιστεί το έργο. Ανεξάρτητα της πορείας της εκτέλεσής του σήμερα επιβάλλεται, **προκειμένου να προλάβουμε δυσάρεστες καταστάσεις να γίνει χάραξη ΑΣΠΡΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ** (παλιά τη λέγαμε κίτρινη) στο μέσο του δρόμου, διότι σ' όλη τη διαδρομή, πολύ συχνά καλύπτεται από πυκνή ομίχλη, η οποία εμποδίζει την ορατότητα, σε επικίνδυνο βαθμό.

**ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ
ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ;**